a Calciati. Marcus dicit
Mat. 6.b apoſtolos calciatos ſanda/
lijs vel ſoleis vt neqꝫ pes ſit
tectus nec nudus ad terrã:
id eſt ne occultetur euange/
lium: nec terrenis cõmodis
innitatur. b Pedes:
† id eſt affectiones ſint muni/
11.di.c.noli te virtutibꝰ: ne a vitijs pun
et.11.q.3.c. gãtur: vt ita ſint parati ad
qui reſiſtit predicandum euangelium
quod nunciat pacẽ inter de
um ⁊ hominẽ: vel vt ſint pa
rati complere ꝓcepta euan/
gelij. c Scutum fidei.
Augꝰ. Fides eſt ſcutuꝫ ſub
quo tuta eſt iuſticia: ſic̃ ſub
munimĩe omniũ virtutum.
Nõ ꝓtendit̃ ante omĩa ar
ma: qꝺ pꝛius impugnat dia
bolꝰ. Unde ꝑma petit cam/
pum dubia ſub fronte duel/
li. Pugnatura fides.
d Et galeam. Galeã eſt ſa/
lus eterna: cuius memoꝛia
mentem obuoluit ne defici/
D at. e Et gladium ſpiri/
tus. Augꝰ. in Pſal. clxix.
Uerbuꝫ dei gladiꝰ bis acu
tus docens de tempoꝛalibꝰ
⁊ eternis. Illoꝝ conſolatio
nem in veteri: iſtoꝝ ꝑfectio/
nem in nouo teſtamẽto pꝛo/
mittens. Nõ enim tempo/
raliter nobis ꝓmiſſum ẽ ad
vnam partẽ gladij. Quod
vero in ſempiternum ad ali
am partem gladij pertinet.
Nam ⁊ ideo duo teſtamẽta
dicunt̃: qꝛ vetꝰ terrena pꝛo
mittit: nouũ eterna. de hoc
gladio dñs ait: Non veni
mittere pacẽ ſꝫ gladiũ. Iſte
Mat.10.d gladius vere acutus eſt: qꝛ
eũ quem ferit a mũdo diui/
dit. f In ſpũ. Oꝛat: qui
munda ꝯſciã ⁊ integra fide
oꝛat. In carne oꝛat: q̃ pollu
ta mẽte iterũ peccaturꝰ non
caſu ſꝫ de ꝓpoſito. g In
apertionẽ. i. vt apte poſſim
reſerare myſteriũ euãgelij:
.i. ſecreta ĩcarnatiõis ⁊ paſ
ſionis. Ne pꝛeſſura tribula
tionis ipſa foꝛmidĩe acumẽ
doctrine obtundat.
h Pax fra. Pacẽ optat
eis q̃ ẽ ianua dilectionis.
Finit epl'a ad Epheſios:
Incipit argumentum ad
Philippenſes.
i Philippẽſes ſũt ⁊c̃.
Qui accepto v̾bo
ꝓdicatiõis ab apl'o
firmati ĩ fide fue/
rũt: nec pſeudo apl'os rece/
perũt. vñ eos laudat apl's:
hi Paulo ꝑ epaphꝛodituꝫ
aliquã ſubaꝫ romã miſerãt
quẽ cũ hac remittit epl'a ĩ q̃
cũ pñs ñ ꝑt: munit eos ꝯ du
plex bellũ tribulatoꝝ ⁊ pſeu
do ꝓdicatoꝝ: vt oĩa ꝓ xp̃o
ſuſtineãt aduerſa cũ hũili/
tate ſic̃ xp̃s fecit: ⁊ legalia a
pſeudo nunq̃ꝫ recipiãt. his
nec ſe apl'm noĩat q̃ nũq̃ꝫ de
eo minꝰ vel ꝯ eũ ſenſerãt.

a Augꝰ. iuſticia cuiqꝫ ius faciendo ſit loꝛica ne pateat lo
cus hoſti. b ne tangat terram qui pꝛedicat.

a b ti loꝛicam iuſticie: ⁊ calciati pedes in ꝓ/
.i. vt ſitis pꝛeparati ad pꝛedicandũ euangeliũ vel ad cõ/
plendum pꝛecepta eius. pꝛelijs.

paratione euãgelij pacis. † In omnibꝰ
a fidem rerũ quas non videmus.

c ſumentes ſcutũ fidei: in quo poſſitis om
a omnes aſtutias. b diaboli. c que de vitio inuiti/
um incendunt.

d nia tela nequiſſimi ignea extinguere. Et
a ſpe eterne ſalutis gaudentes. b quẽ dat ſpũſanctꝰ.

e galeam ſalutis aſſumite: ⁊ gladium ſpi/
a ad feriendũ hoſtẽ. b ꝓ oĩa que oꝛanda ſunt.

ritus quod eſt verbũ dei. Per omnem
⁊ cum adiuratione petendo.

oꝛationem ⁊ obſecrationeꝫ: oꝛãtes om
non hoꝛarie. b non verbotenꝰ: ſed mente. c ſolliciti.

f ni tempoꝛe in ſpiritũ: ⁊ in ipſo vigilan/
a vt ſcꝫ omnibus virtutibus inſtent. non remiſſe.
vigilantes.

tes in omni inſtantia ⁊ obſecratione ꝓ
facta. a .ſ. a deo. que tribulatio obtundat.

omnibus ſanctis ⁊ pꝛo me: vt detur mi
a verbi mei. ita vt. b libere ſine impedimento no/
tificem illud myſterij.

f hi ſermo ĩ apertionẽ oꝛis mei: cum fidu
cia notum facere myſterium euangelij:
a quia nec pꝛo catenis ceſſo a legatione mea. b nunc
rome. poſitus.

pꝛo quo legatione fungoꝛ in catena
a cũ fiducia. b euangelio pꝛedicando. c inter ma
la omnia.

iſta: ita vt in ipſo audeam pꝛout opoꝛ/
a ne auditis tribulationibus mouerentur dicit tychicum
omnia eis notificare ſubdens.

tet me loqui. Ut autem ⁊ vos ſciatis q̃
a circa: quia multe erant ei tribulationes que quaſi circũ/
dabant. vel ideo certa: qꝛ interioꝛa nõ tangebãt. b q̃ꝫ cõ
ſtans ſim inter illa.

circa me ſunt: quid agam? Omnia no/
a vt bene audiant hũc cõmendat. b ideo cum audite.
meus in fide.

ta vobis faciet tychicus chariſſimꝰ fra/
in his que ſunt domini.

ter: ⁊ fidelis miniſter in domino: quem
a vt meram vobis dicat veritatẽ.

miſi ad vos in hocipm̃ vt cognoſcatis
que circa nos ſunt: ⁊ conſoletur coꝛda
a per pacem manebunt in charitate que eſt ex fide.

veſtra. Pax fratribꝰ ⁊ charitas cum fi/
de a deo patre nr̃o ⁊ domino ieſu chꝛi/
ſto. Gratia cum omnibus qui diligunt
dominum noſtrum ieſum chꝛiſtum in
a a ſimilitudinẽ ſpõſe que nõ admittit coꝛruptionẽ. in
integritate fidei: vel in vita eterna.

incoꝛruptione amen.

Epiſtola ad Epheſios finit: Argu/
mentum in epiſtolam ad Philippen/
ſes incipit.

Philippenſes ſunt macedo/
nes. Hi accepto verbo veri/
tatis perſtiterũt in fide: nec
receperũt falſos apoſtolos.
Hos collaudat apoſtolus: ſcribens eis
a roma de carcere ꝑ epaphꝛoditũ.

Argumentum finit.

a Et calciati pedes. i. affectiões. b In
pꝛeparationẽ euangelij pacis. i. vt ſitis ꝓ/
parati ad pꝛedicandũ euangelium xp̃i: qꝺ
annunciat pacem eternã. Ad ſignificatio/
nem huiꝰ dicit Marcus. vj. Miſſos ad ꝓ/
dicandũ calciatos ſandalijs q̃bus muni/
untur pedes ne ĩmediate tangant terraꝫ: ⁊
nudi remanent in parte ſuperioꝛi: qꝛ affe/
ctiones pꝛedicatoꝛuꝫ non debent ad terre/
na affici: ſed ad celeſtia: ſicut dicit̃ in Glo.
ſuꝑ locũ iſtuꝫ. c In oĩbus. tentatio/
num inſultibꝰ. d Sumẽtes ſcutum fi/
dei. que eſt ſubſtantia ſperandaꝝ rerũ.
e In quo poſſitis omĩa tela ⁊c̃. firma enĩ
fides de bonis celeſtibus que ſperant̃: re/
pellit ictus demonũ quaſi ſcutum. f Et
galeam ſalutis aſſumite. ſ. charitateꝫ: quia
ſicut galea ſupꝛaponit̃ tanq̃ꝫ cõplementuꝫ
⁊ ꝑfectio alioꝝ armoꝛum: ſic charitas eſt ꝑ
fectio aliarũ virtutũ. g Et gladiũ ſpiri
tus. i. datũ a ſpũſancto. h Qꝺ eſt ver/
bum dei. Matth. x. Non enĩ vos eſtis qui
loq̃mini: ſed ſpũs pr̃is veſtri q̃ loquitur in
vobis. dicit̃ aũt verbũ dei gladius: qꝛ per
cuſſus cũ eo diuidit̃ a mundo. Et quoniã
hec armatura dependet ex dei gr̃a. iõ ſub/
ditur: i Per omnẽ oꝛationẽ. q̃ eſt ſim/
plex petitio a deo. k Et obſecrationẽ.
que eſt cũ expꝛeſſione rei ſacre ꝑ quaꝫ peti/
tio fit exaudibilis. vt cũ dicit̃: Per paſſio
nem tuã libera nos: ⁊ hmõi. l Oꝛãtes
omni tempꝛe. ad hoc oꝛdinato. m In
ſpiritu. i. mente ⁊ non tm̃ voce. n Et in
ipſo vigilantes. i. feruẽter oꝛando ⁊ nõ re/
miſſe. o In omĩ inſtantia. i. ꝑſeueran/
ter. p Pꝛo oĩbus ſanctis. vt habeant
arma ꝓdicta generaliter. q Et ꝓ me.
ſpecialiter. r Ut det̃ mihi ſermo ĩ aper
tione oꝛis mei. i. ꝯſtantia ꝓdicandi euãge/
lium xp̃i. s Pꝛo quo leg. fun. in cate/
na. nunc detentus rome. t Ut in ipo au
deam ⁊c̃. i. vt tribulationes quas ſuſtineo:
in nullo me terreãt a ꝓdicatione retrahen/
do. v Ut autẽ. Hec eſt vltima pars hu
ius epiſtole: ⁊ eſt ꝯfirmatio ꝓcedentiũ. per
hoc q̊ apl's eam miſit ꝑ dilectũ diſcipuluꝫ:
vt plenius poſſet ſignificare ſtatũ apoſtoli
epheſijs: ⁊ eos in deo ꝯſolari. ⁊ hoc qꝺ di/
cit apl's: Ut aũt. ⁊ ptꝫ lr̃a vſqꝫ ibi. x Et
fidelis miniſter in dño. i. in his que ſũt ad
dñm. y Et ꝯſolet̃ coꝛda veſtra. vos in
bono ꝯfirmãdo ꝑ ſacra hoꝛtamenta.
z Pax fratribꝰ. i. in chꝛiſtuꝫ credentibꝰ:
ſupple ſit. a Et charitas cum fide. aliter
fides eſſet infoꝛmis. b A deo pr̃e no/
ſtro. qui eſt datoꝛ iſtoꝛum bonoꝝ. c Et
domino ieſu chꝛiſto. ꝑ quem ad nos ꝑueni
unt dei dona. d Gratia cum omnibus.
generaliter credentibus. e In incoꝛru
ptione amen. i. ſic maneant in gratia q̊ nõ
decidant ab ea: ſed ꝑueniant ad gloꝛiam q̃
eſt gratia ꝯſummata. Amen.
In ca. vj. vbi dicit̃ in poſtilla: Ut detur
mihi ſermo in apertione oꝛis mei.

Additio. Hoc quod dicit̃: Detur
mihi ſermo in apertiõe
oꝛis mei videt̃ referendũ ad illud quod fu
it a dño dictũ apl'is Matth. x. Dabit̃ enim
vobis in illa hoꝛa q̃d loq̃mini. Fm̃ enĩ fra/
gilitatem humane nature timebat apl's ne
pꝛeſſura tribulationum impediret̃ a pꝛom/
ptitudine reſponſionis in myſterijs euan/
gelij declarandis: ⁊ ideo petebat per ſuffra
gia oꝛationum vt daret̃ ſibi a deo ſermo. ſ.
rectus in apertione oꝛis mei: id eſt pꝛompte
⁊ fiducialiter ⁊c̃.
Explicit poſtilla Nicolai de lyra ſuper
epiſtolam Pauli ad Epheſios.

B P Aulus. Ca. I
More ſolito ſaluta
tionē pmittit. dein/
de grās deo agit ꝓ
eis: implorans eis
maiora bona: vt ⁊ in virtutib⁹
creſcētes ad pfectiōez ꝑueniāt.
Deinde ad patiētiā tribulatio/
nū monet exemplo ſui ⁊ chriſti.
poſtea vt caueāt a ꝯſutijs pſeu
do apl'oꝝ tandē admonitionez
moralē interſerit: ⁊ ꝓpe finē de
grā quā ſibi romā ꝑ epaphro/
ditū miſerāt gaudere ſe dicit:
b Timotheus. Hūc apponit:
q: eū miſſurus erat ad illos. ꝓ
pter h eū quodāmodo cōmen/
dans vt eadē q̄ ſcribit ab eo be
ne recipiāt. c Serui. Seruos
dixit vt ⁊ ipi ꝓ dño ferāt dura.
Chriſti. vt ꝯtra pſeudo ſtent.
Aug⁹. Sicut duo ſūt timores
ſic due ſuitutes q̄ faciunt duo
genera ſuoꝝ. Eſt enī tīor quez
perfecta charitas foras mittit.
Eſt ⁊ ſuit⁹ ſil' cū eo foras mittē
da. Eſt etiā timor caſt⁹ ꝑmanēs
in ſeculū ſeculi: cui adiūcta eſt
alia ſuit⁹ nō manēs in eternuz
in domo. d Cū epīs. Epōs
pſbyteros dicit. nō eī pl'es epī
in vna ciuitate neq; pſbyteros
itermitteret: vt ad diacones de
ſcēderet. Et ſigt ꝑ diacones ma
iores: ꝑ ſctōs miores: q: mino/
res pmittit: ad hūilitatē iuitat
q: ⁊ hos ſbnectit: oñdit aliquē
nō eē adeo ꝑfectū: q̄ nō indige/
at admonitiōe. e Grās ago.
Q. agite q̄ agitis: q: talia vn/
de deuz laudo. f Cōicaſtis.
Vel, vr̄a cōia feciſt' in euāgelio
exaltādo. g Cōfidēs. Q. de
precor vt ſtet'. ⁊ ꝯfido hocipm
fieri a vobis qđ pcor nō aliud:
ſed videte ne fruſtra ꝯfido.
h Vel: In voƀ. Per ſucceſſio
nē: vſq; ad cōem iudicij diē.
i Perficiet. Aug⁹. de grā ⁊ li
bero arbitrio: q: ipe vt velim⁹
opat̄ incipiēs q̄ volētib⁹ coope
rat̄ ꝑficiēs. k Sic eſt mihi.
Ita grās ago: depcor ⁊ cōfido
ſicut iuſtuz ē ſentire. i. ita velle.
Et exponit cām eo ꝙ habeā vos
in corde ſiue vinct⁹: ſciens vos
q̄z vinctos: ſiue defendēs euā/
geliū qđ ⁊ vos facit'. l Cu/
piā o. v. in viſce. i. intimo amo/
re xp̄i: vt ab eo ꝑfecte diligami
ni: vel eo effectu diligat' deū et
ꝓximos q̄ xp̄s q̄ aīam poſuit.
Vel refert̄ ad id qđ. ſ. dixit
ſe deſiderare eos eē ſocios gau
dij ſui. ⁊ determīat quō. ſ. amo/
re chriſti nō hūano: vt partici/
pes habeat i deo. m Ut ꝓ
betis potiora. Iterum creſcat
charitas vr̄a in ſcientiā vt pro/
bare ⁊ diſcernere ſciatis non ſo
lum mala ⁊ bona: ſed etiā inter
bona q̄ ſint potiora: vt poſt ꝓ/
bationē ſit' ſinceres in voƀ ſine
opibus corruptiōis: ⁊ q̄ztū ad
ꝓximū ſine offenſiōe. n Re/
pleti fructu. i. mercede iuſticie
adeo vt ſit' glī'a ⁊ laus dī: vt ꝑ
Pſ. 67. voƀ dicat̄: Mirabil' de⁹ i ſcīs ſ.
Scire autē

Epiſtola Pauli ad philippen
ſes incipit: Ca. I

a b c P Aulus et timo a
ſ timore caſto.
theus ſerui ieſu
chriſti omibus b
a ſ baptiſmate ſcificat'
b ſ opante xp̄o. ſ vl' fū
datis. ſ in fide xp̄i. ſ q̄
deū ⁊ hoīem credunt.
ſāncti i xp̄o ieſu c
qui ſunt philip d
ſ. i. ⁊. a ſ qui coꝝ bonū pariter optabant.
b ſ maioribus ⁊ minoribus: vel cum iſtis ſcribit.
c ſ ⁊ ſ remiſſio pctōꝝ.
d pis cū epiſcōpis ⁊ diācōib⁹: Grā e f g h i
a ſ trāquillitas mētis ⁊ recōciliatio ad deum.
tia vobis ⁊ pāx a deo pr̄e nr̄o et
a ſ oīm. ſ cui⁹ nutu oīa bona oībus accedunt.
e dño ieſu chriſto. Gratias ago dō k
a ſ priuato beneficio. ſ q̄ mihi facit qđ volo i vo
bis. b ſ quotiens veſtri memor fio. ſ qđ vtiq;
ſum. c ſ cōgruis tpibus.
meo i ōmni mēmoria veſtri ſēmp l
a ſ habitis.
in cunctis oratiōibus meis prō
ſ prelatis vel ſubditis. a ſ nō triſtis de culpa.
omnibus vobis cum gāudio de m n
a ſ vt pſteris depcans. b ſ gaudio dico habito.
c ſ q: vos cōicaſt' mihi in fide ⁊ opib⁹ euā
f precatiōnem faciens supēr cōm/
gelij.
municatione veſtra in euange/ o
ſ que eſt a ſ cōuerſionis vr̄e: ⁊ iō amodo ma p
g lio chriſti a prima diē vſq; nunc: q r
gis ſtandū. ſ non in vobis. ſ deus.
confidens hocipſum: quia qui
ſ operans.
h i cępit in vobis opus bonum per
a ſ cooperās. ſ qđ operādo incepit. b ſ vſq; ad
finem vite quo deus videbitur.
ficiēt ūſq; in diem chriſti ieſu. s
a ſ aliud nō debuit ſentire de tam bonis.
k Sicut eſt mihi iūſtuz hoc ſentire t
pro omnibus vobis: eo ꝙ habeā v
a ſ in intimo affectu charitatis. b ſ non in ſolis
labijs. b ſ q: cōpatimini mihi.
vos in cōrde ⁊ i vincūlis meis: et
ſ cōtra impugnātes. b ſ infirmoꝝ in doctrina.
in defenſione ⁊ cōfirmatiōe euan x
ſ vt in futuro ſitis ſocij. ſ etiā mīores.
gelij: ſocios gaudij mei oīs vos y
a ſ ꝓ oīb⁹ iō pcor: q: cupio vos oēs eē i viſcerib⁹
xp̄i vt a xp̄o diligamini q̄ſi ei⁹ viſcera: ⁊ inde teſt.
eſſe. Tēſtis enim mihi eſt deus: z
ſ quanto affectu.
l quomodo cupiaz omnes vos in
ſ etiam.
viſcerib⁹ ieſu chriſti. Et hoc oro a
vt charitas veſtra magis ac ma
a ſ creſcat. b ſ vt ſciāt in qb⁹ diligere deū ⁊ ꝓxi
mū debeāt: ⁊ cū ſcierint habeāt ſenſuz. i. imemori
am ⁊ aīaduerſionē in oīb⁹ rebus. ſ memoria.
gis ābūdet i ſciētiā ⁊ in oī ſenſu: b
m vt probetis potiora: vt ſitis ſin/ c d
ſ in vobiſ. ſ ad ꝓximū. a ſ ⁊ h pſeuerāt. ſ vſq;
ſ. i. finem vite.
ceres et ſine offenſa in diem xp̄i. e f
a ſ nō ſolū ſine malis: ſed ⁊ pleni fructu. i. opib⁹ q̄
ſunt fruct⁹ iuſticie q̄ eſt habit⁹ animi. b ſ ⁊ hoc.
ſ nō virib⁹ veſtris.
n Repleti frūctu iuſticię pēr ieſum

Incipit epiſtola eiuſdē ſup epi/
ſtolam Pauli ad Philippenſes. Ca. I A
a P Aulus ⁊ Timothe⁹. Hic incipit
a epl'a Pauli ad Philippēſes: q̄ 93. di. c. le/
diuidit̄ in tres partes. ſ. pfatio/ gimus.
nē ⁊ ꝓſecutionē. ibi: Grās. ⁊ ꝯſū/
b mationē ꝓpe finē. ibi: Salutate.
Circa pmū pmo ponunt̄ pſone ſalutātes. cū
dr̄: Paul⁹ ⁊ Timotheus. Hūc adiūgit ſecū i
ſalutatiōe: q: miſſurus erat ad eos ꝑ ipm: vt
hr̄ ca. ſe. vt cū vēiret ad eoſ reuerēti⁹ ac mag'
charitatiue recipet̄. Scđo ponūt̄ pſone ſalu
tate. cū dr̄: b Oib⁹ ſctīs. i. ꝑ baptiſmū ſcti
ficat'. c In xp̄o ieſu. i primitiua eī eccl'ia vt
nomē chriſti redderet̄ mag' auctēticū amabi
le ⁊ reuerendū: apl'i baptiçabāt in noīe xp̄i:
in q̄ tñ intelligit̄ tota trinitas: q: chriſt⁹ gre/
ce vnctus latine dr̄: ⁊ ſic intelligit̄ fili⁹ vnct⁹:
pr̄ vngens: ⁊ ſpūſſctūs vnctio. d Qui ſūt
philippis. nomen eſt ciuitatis in macedonia
quam edificauit philippus rex pater alexan/
dri magni: ⁊ a nomīe ſuo eam denominauit.
e Cū epīs ⁊ diaconib⁹. ꝑ epōs in plurali i/
telligunt̄ ſacerdotes: vt dicit h Glo. q: pl'es
epī nō preſunt vni ciuitati. Pōt etiā dici ꝙ ꝑ
epiſcopos intelliguntur ſacerdotes cuz pon
tifice ciuitat'. epſ enim dr̄ ab epi quod eſt ſu
pra ⁊ ſcopos intētio: q̄ſi ſupintendēs. ſ. ppl'o
cui peſt. hoc aūt cōpetit tā epīs q̄z pſbyteris
curat'. Iſti aūt ꝓpter ſpecialē eminentiā ſup
ppl'm erāt ſpecial'r exp̄mēdi i ſalutatiōe apl'i.
iō expſſit illos ſpecialit̄ poſt ſalutationē om/
niū generalit̄. Tertio ponunt̄ optata bona.
cū dicit̄: f Grā voƀ. in pñti. g Et pax.
in gloria celeſti. q̄ quietat totalit̄ hoīs appeti
tum. h A deo pr̄e nr̄o. q̄ eſt dator omniuz
bonoꝝ. i Et dño ieſu xp̄o. ꝑ quē tanq̄z per
mediatorē nr̄m nobis ꝓueniūt dicta bona.
k Grās. Premiſſa ſalutatiōe. Hic ꝯſr poni
tur ꝓſecutio epl'e: in q̄ Philippenſes primo
reddunt̄ beniuoli. ſcđo dociles. ca. ſe. tertio
attēti. ca. iij. Primū aūt facit apl's duplicit̄.
primo ꝓ bonis eoꝝ grās agendo. ſcđo tanq̄z
amicis ſpecialib⁹ ſuū animuz aperiendo. ibi:
Scire aūt volo. Circa primū dicit: Grās ago
deo meo quē deuote colo. l In oī me. vr̄i
ſemꝑ. i. q̄tienſcūq; occurrit mihi memoria de
vobis. m Cū gaudio. i. gaudens de bono
vr̄o. n Dep. fa. ſup cō. vr̄a ⁊c. i. de eo ꝙ mi
hi cōicaſt' fide ⁊ ope. o In euā. xp̄i. credē
tes ⁊ operātes: ſic ⁊ ego. p A pria die. con
uerſiōis vr̄e. q Uſq; nūc. in bono pſeuerā
tes. nā in fide pſtiterāt: nec falſos apl'os rece
perant: vt dicit Hiero. in ꝓlogo. propter qđ
apl's de bona ꝯſūmatiōe ꝯfidebat. iō dicit:
r Cōfidens hocip. q: ꝑ ce. in vo. op⁹ bo. pfi.
q: ſic inchoatio opis meritorij ē a deo: ita ꝯti
nuatio ⁊ ꝯſūmatio. s Uſq; i diē x. ie. i q̄ ve
niet ad iudiciū vr̄a remūeratur⁹ bōa. t Sic
ē mi. iu. ⁊c. de tā eī bono pncipio iuſtū ē ſenti
re finē bonū: ⁊ maxie circa dilctōſ: q: dilectio B
fac̄ opīari bonū de dilecto. iō ſbdit̄: v Eo
ꝙ ha. vos i cor. ⁊c. ſ. charitat'. x Et i de. et
ꝯfir. euā. Philippēſes eī iā ꝯſtant̄ certauerāt
ꝓ ꝟitate euāgelij: vt hr̄ i fine hui⁹ ca. y So
cios gau. mei. q. d. ex h iuſtū ē mihi ſentire ꝙ
erit' ſocij ꝯſolatiōis mee i patria: ſic eſt' ſocij
tribulatiōis i pugna. z Teſt' eī mi. ē deus
⁊c. ꝯfirmatio ē ſue dilectiōis erga eos. iō ſub
dit̄: a Et h oro vt cha. vr̄a ma. ac ma. abū
det. q: charitas ſꝑ pōt creſcere i via. b In
oī ſcia. nā creſcēte charitate: creſcit noticia q̄
expedit ad ſalutē. c Ut ꝓ. po. i. approbet'
ea ſeq̄ndo. d Ut ſit' ſince. i. puri ⁊ mūdi in
vobis. e Et ſine offenſa. proximis.
f In diem chriſti repleti fructu iuſticie ꝑ ie
ſum chriſtū. i. vt in die iudicij appareatis ple
ni bonis operibus a deo remunerādis.
In gloriaz